

2009. február 19., csütörtök

A megőlyegzés és a társadalmi kirekesztés leküzdése

44. a médiában, az interneten, az iskolákban és a munkahelyeken megszervezendő, a nyilvánosság tájékoztatását és tudatosságának növelését célzó kampányokra szólít fel a mentális egészség elősegítése, a depresszió és az öngyilkossági tendenciák leggyakoribb tüneteire vonatkozó ismeretek fokozása, a mentális zavarok megőlyegzésének megszüntetése, az emberek arra való ösztönzése, hogy a legjobb és leghatékonyabb segítséget keressék, és a mentális problémákkal küzdő emberek mielőbbi integrációjának elősegítése érdekében;

45. kiemeli a média kulcsfontosságú szerepét a mentális betegségekkel kapcsolatos felfogások megváltoztatásában, és európai iránymutatások kidolgozására szólít fel a mentális egészség médián keresztüli felelős megjelenítésével kapcsolatban;

46. felhívja a tagállamokat, hogy támogassák és ösztönözzék a mentális egészségi problémákkal élőkét és a gondozóikat képviselő szervezetek megerősítését, hogy megkönnyítsék a szakpolitika kidolgozásában és végrehajtásában, valamint a mentális egészség területén való kutatás valamennyi fázisában való részvételüket;

47. úgy véli, hogy a mentális betegségek megőlyegzésének megszüntetéséhez tartozik az agresszív és embertelen módszerek, valamint a gondnokság alá helyezésen alapuló gyakorlatok beszüntetése;

48. úgy véli, hogy annak érdekében, hogy a betegeket a terápiás és rehabilitációs folyamat valamennyi szakaszában ösztönözzék a beilleszkedésre, pszichológiai és szociális rehabilitációs tevékenységek előmozdítására és támogatására van szükség, amelyeket olyan kis állami, magán vagy állami és magán lakóközpontok nyújtanak, amelyek napközbeni vagy folyamatos ápolást biztosítanak, méretükben és hozzáállásukban hasonlítanak a családokhoz és városi környezetben helyezkednek el;

49. üdvözli a vallás vagy meggyőződés, fogyatékoság, életkor vagy szexuális beállítottság alapján a foglalkoztatás területén kívül történő megkülönböztetés elleni új irányelvre irányuló bizottsági javaslatot és felhív arra, hogy azonnal fogadják el ezt az irányelvet annak érdekében, hogy a mentális egészségi problémákkal élőkét hatékonyan tudják védeni a megkülönböztetés ellen;

50. felhívja valamennyi tagállamot, hogy késedelem nélkül ratifikálja a felnőttek nemzetközi védelméről szóló 2000. január 13-i hágai egyezményt;

*

* *

51. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek és a WHO európai hivatalának.

A nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek első értékelésének nyomon követése

P6_TA(2009)0064

Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása a nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek első értékelésének nyomon követéséről (2008/2214(INI))

(2010/C 76 E/06)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Tanács „Energiahatékonyság az Európai Közösségben” című, 1998. december 7-i állásfoglalására ⁽¹⁾,

— tekintettel a Bizottság „Energiahatékonysági cselekvési terv: a lehetőségek kihasználása” című, 2006. október 19-i közleményére (COM(2006)0545),

(1) HL C 394., 1998.12.17., 1. o.

2009. február 19., csütörtök

- tekintettel a fent említett közleményt kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentumra, nevezetesen a cselekvési terv elemzésére (SEC(2006)1173), a cselekvési terv hatásvizsgálatára (SEC(2006)1174) és annak összefoglalójára (SEC(2006)1175),
- tekintettel a Bizottság „Európai energiapolitika” című, 2007. január 10-i közleményére (COM(2007)0001),
- tekintettel az Európai Tanács 2007. március 8–9-i, az Európai Tanács európai energiapolitikára vonatkozó cselekvési tervének (2007–2009) elfogadására vonatkozó elnökségi következtetéseire,
- tekintettel a háztartási készülékek energia- és egyéb erőforrás-fogyasztásának címkézéssel és szabványos termékismertetővel történő ellátásáról szóló, 1992. szeptember 22-i 92/75/EKG tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel az épületek energiateljesítményéről szóló, 2002. december 16-i 2002/91/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a hasznos hőigényen alapuló kapcsolt energiatermelés belső energiapiacra való támogatásáról szóló, 2004. február 11-i 2004/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel az energiafelhasználó termékek környezetbarát tervezésére vonatkozó követelmények megállapításának kereteiről szóló, 2005. július 6-i 2005/32/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,
- tekintettel az energia-végfelhasználás hatékonyságáról és az energetikai szolgáltatásokról szóló, 2006. április 5-i 2006/32/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Amerikai Egyesült Államok kormánya és az Európai Közösség közötti, az irodai berendezések energiahatékonyságára vonatkozó címkézési programok összehangolásáról szóló megállapodás megkötéséről szóló, 2006. december 18-i 2006/1005/EK tanácsi határozatra ⁽⁶⁾,
- tekintettel az irodai berendezésekre vonatkozó közösségi energiahatékonysági címkézési programról szóló, 2008. január 15-i 106/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre (átdolgozott változat) ⁽⁷⁾,
- tekintettel a versenyképességi és innovációs keretprogram (2007–2013) létrehozásáról szóló, 2006. október 24-i 1639/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽⁸⁾, és különösen II. címének „Intelligens energia – Európa program” című III. fejezetére,
- tekintettel az Európai Közösség kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramjáról (2007–2013) szóló, 2006. december 18-i 1982/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ HL L 297., 1992.10.13., 16. o.

⁽²⁾ HL L 1., 2003.1.4., 65. o.

⁽³⁾ HL L 52., 2004.2.21., 50. o.

⁽⁴⁾ HL L 191., 2005.7.22., 29. o.

⁽⁵⁾ HL L 114., 2006.4.27., 64. o.

⁽⁶⁾ HL L 381., 2006.12.28., 24. o.

⁽⁷⁾ HL L 39., 2008.2.13., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 310., 2006.11.9., 15. o.

⁽⁹⁾ HL L 412., 2006.12.30., 1. o.

2009. február 19., csütörtök

- tekintettel „Az energiahatékonyságról, avagy többet kevesebbel” című zöld könyvről szóló 2006. június 1-jei állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az „Európai stratégia az energiaellátás fenntarthatóságáért, versenyképességéért és biztonságáért” című zöld könyvről szóló 2006. december 14-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel az energia-végfelhasználás hatékonyságáról és az energetikai szolgáltatásokról szóló, 2008. január 23-i 2006/32/EK irányelv által előírt nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek első értékeléséről szóló bizottsági közleményre (COM(2008)0011),
 - tekintettel a megújuló forrásokból előállított energia támogatásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatra (COM(2008)0019),
 - tekintettel a Bizottság „Energiahatékonyság: a 20 %-os célkitűzés teljesítése” című, 2008. november 13-i közleményére (COM (2008)0772),
 - tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére, valamint a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A6-0030/2009),
- A. mivel az Európai Unió energiájának több mint 20 %-át hatékony felhasználás hiányában elpazarolja, és ha sikerülne elérni a 20 %-os megtakarítási célt, az nem csupán azt jelentené, hogy az EU 400 Mtoe-vel (millió tonna kőolaj-egyenértékkel) kevesebb elsődleges energiát használ fel, hanem azt is, hogy a CO₂-kibocsátás mértéke mintegy 860 millió tonnával csökken,
- B. mivel az energiafelhasználás – a főleg a hagyományos energiaforrásokon alapuló nemzeti energia-összetételekkel együtt – továbbra is az üvegházhatású gázok kibocsátásának legfőbb forrása az Európai Unióban,
- C. mivel az energiaforrások EU-ba történő importjával kapcsolatban egyre összetettebb ellátásbiztonsági és függőségi kockázatok figyelhetők meg,
- D. mivel pénzügyi válság vagy recesszió és bizonytalanság idején az energiahatékonyságba való befektetésre irányuló ösztönzők, illetve az olajárak kiszámíthatatlansága segíthetnek a gazdaság serkentésében,
- E. mivel az energiaárak emelkedése a szegénység egyik legfontosabb előidézőjévé válhat; mivel az energiahatékonyság fejlesztése a leghatékonyabb eszköz a rászorultak kiszolgáltatottságának tartós csökkentésére,
- F. mivel az energiahatékonyság javítása egyúttal a leginkább költséghatékony módja azon kötelező kibocsátáscsökkentési és megújuló energiára vonatkozó célkitűzések elérésének, amelyeket az EU kifizített magának,
- G. mivel a tagállamok közös érdeke az energiahatékonyság fejlesztése, és az ebben rejlő lehetőségek kiaknázása; mivel az eltérő gazdasági és éghajlati adottságok miatt ugyanakkor tagállamonként eltérő, a sajátosságokat tükröző eszközrendszert célszerű alkalmazni,
- H. mivel az energiahatékonysági intézkedések akkor érhetik el a kívánt eredményt, ha minden ágazati politikában érvényesülnek,

⁽¹⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 273. o.

⁽²⁾ HL C 317. E, 2006.12.23., 876. o.

2009. február 19., csütörtök

- I. mivel – tekintettel arra a tényre, hogy több tagállam nem nyújtott be nemzeti energiahatékonysági tervet – a Bizottságnak lépéseket kell tennie annak érdekében, hogy több tagállamot ösztönözzön az e területen hozott határozatok végrehajtására,
- J. mivel a nemzetközi gazdasági válság és az energiaforrások árainak fokozódó bizonytalansága egyre inkább előtérbe helyezik az energiahatékonyságot, amely számottevően javíthatja az európai vállalatok nemzetközi versenyképességét,
- K. mivel a Bizottság „Energiahatékonyság – a 20 %-os cél teljesítése” című fent említett közleménye szerint reális annak a veszélye, hogy a 2020-ra előirányzott energiahatékonysági célkitűzést nem sikerül teljesíteni,
- L. mivel a megújuló energiaforrások előmozdításáról szóló irányelvre vonatkozó javaslat a megújuló erőforrásokra vonatkozó célkitűzéseik megvalósítása érdekében kötelezi a tagállamokat az energiahatékonyság és energia-megtakarítás támogatására és ösztönzésére,
- M. mivel a lakóépületekben megközelítőleg 27 %-os energiatakarékossági lehetőség rejlik,
- N. mivel uniós és nemzeti szinten továbbra sem létezik jogilag kötelező erejű célkitűzés az energiahatékonyság tekintetében,
- O. mivel egyértelmű, hogy nincs megfelelő kapacitás az energiahatékonysági projektek végrehajtásához,
1. üdvözli a tagállamok által megalkotott cselekvési terveket; ugyanakkor aggodalommal állapítja meg, hogy a tervek benyújtásával kapcsolatos késedelmek, valamint több nemzeti cselekvési terv tartalma olyan hiányosságokra utalnak, amelyek veszélybe sodorhatják az uniós energiahatékonysági és klímavédelmi célkitűzések érvényesülését; hangsúlyozza, hogy jelenleg az energiahatékonyságra összpontosító intézkedések hatékony végrehajtását kell előtérbe helyezni, beleértve a legjobb gyakorlatok és szinergiák létrehozását, illetve az energiahatékonyságról nyújtott pontosabb tájékoztatást és tanácsadást a végfelhasználók számára;
 2. időszerűnek tartja a cselekvési terv 2009-es felülvizsgálata keretében részletesen áttekinteni, hogy a szabályozás és a cselekvési tervek milyen mértékben fedik le a lehetséges megtakarítási lehetőségeket az energiahatékonyság terén, illetve a Bizottság, a tagállamok, a regionális és helyi hatóságok közötti felelősség megosztását a végrehajtás és érvényesítés tekintetében;
 3. ösztönzi a Bizottságot, hogy az energiahatékonyságot és az energiatakarékosságot kezelje az európai energiapolitika sarokköveként; üdvözli a Bizottságnak az „Energiahatékonyság – a 20 %-os cél teljesítése” című fent említett közleményében megfogalmazott vállalását, amely szerint az energiahatékonyságról szóló felülvizsgált uniós cselekvési tervet készíti; felhívja a Bizottságot, hogy az értékelés keretében, amelyet készítenie kell, tegye kötelezővé a 2020-ig megvalósítandó 20 %-os energiahatékonysági célkitűzést az üvegházhatást okozó gáz kibocsátásnak a 2020-ig terjedő időszakokra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről szóló 406/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ⁽¹⁾ értelmében;
 4. üdvözli az Európai Bizottság energiahatékonysággal kapcsolatos emberi erőforrásainak bővítését, aminek köszönhetően – bár továbbra sem elegendők a teljes működőképességhez – felgyorsult a jogszabály-előkészítés többek között a környezetbarát tervezés, az épületek energiateljesítményével kapcsolatos és az energiacímkézési területeken, valamint a közlekedési szektorban és a végfelhasználói berendezések körében; hangsúlyozza, hogy ezeken a területeken ugyanakkor további szabályozásra van szükség;
 5. a 2006/32/EK irányelvet jó keretszabályozásnak tekinti; megjegyzi ugyanakkor, hogy az irányelv alkalmazási köre a 2016-ig tartó időszakban korlátozott, és semmiképpen nem eléggé nagyra törő ahhoz, hogy 2020-ig megvalósítsa a legalább 20 %-os energiahatékonysági javulásra irányuló célkitűzést, ezért a tagállami tapasztalatok átfogó feldolgozása alapján felülvizsgálata 2012-ben indokolt;

(1) HL L 140., 2009.6.5., 136. o.

2009. február 19., csütörtök

6. üdvözlí, hogy több tagország energiaszolgáltatói és szakmai szövetségei az irányelv alapján megkezdték saját *smart metering* (intelligens fogyasztásmérési) rendszereik továbbfejlesztését és összehangolását; megjegyzi ugyanakkor, hogy jelen szabályozási környezetben az intelligens mérőberendezések széles körű elterjedése a háztartásokban nem várható, támogatja az intelligens mérőberendezések valamennyi épületben való kötelező üzembe helyezését az áram belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló 2003/54/EK irányelvet módosító 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ hatálybalépését követő 10 éven belül; sürgeti a Bizottságot, hogy az intelligens mérőműszerek üzembe helyezésének felgyorsítása érdekében érvényesítse szigorúbban a 2006/32/EK irányelv 13. cikkének követelményeit;

7. szükségesnek tartja, hogy a Bizottság támogassa az intelligens mérőberendezések kötelező bevezetését és átfogóan dolgozza fel a tagállamok tapasztalatait ezen a téren; úgy véli, a jövőbeni szabályozásnak kötelezően elő kell írnia a fogyasztó lakásában leolvasható kijelző és mérőberendezés felszerelését, továbbá a Bizottságnak ki kell térnie a mérőberendezések kompatibilitásával, az adatforgalommal, a differenciált tarifákkal és a mikrotermeléssel kapcsolatos szabályokra;

8. támogatandónak tartja a közzféra példamutató szerepét erősítő rendelkezéseket; célszerűnek tartja az emelkedő energiaköltségek miatt bizonyos energiahatékonysági kritériumok meghatározását a közzférában intézményfenntartók által kiírt közbeszerzésekre vonatkozóan;

9. tudomásul veszi, hogy az épületek energiahatékonyságának növelése hatalmas lehetőség az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére, illetve az éghajlatváltozás elleni harcban, mind az alkalmazkodás, mind az éghajlatváltozás okainak megragadása tekintetében;

10. ösztönzi a tagállamokat, hogy fenntartható módon hasznosítsák az alternatív megújuló energiaforrásokat, mint például a szelet, a biomasszát, a bioüzemanyagokat, valamint – ahol lehetőség nyílik rá – a hullámokat és az árapály-energiát is;

11. üdvözlí a Bizottság előkészületeit a 2002/91/EK irányelvnek az alacsony energiaigényű és „nettó zéró karbon” épületek szabványosítása tekintetében történő kiterjesztésével kapcsolatban, és a pozitív energiájú épületekre Unió-szerte vonatkozó követelmények meghatározására hív fel, mivel ezek csökkenthetik a végfelhasználókra vonatkozó terheket; sürgeti a szabványosítás pontos időrendjének, illetve mind az új mind a meglévő épületek tekintetében a megújuló forrásokból származó energiák minimális szintjének meghatározását;

12. hangsúlyozza, hogy a lakóépületek a leginkább energiapazarló ágazatok közé sorolhatók, ezért sürgeti az épületek energiateljesítményének javítását célzó nemzeti és közösségi szintű pénzügyi támogatások kibővítését, illetve a meglévő pénzügyi ösztönzők összevetését a nemzeti cselekvési tervekben foglalt vállalásokkal a cselekvési tervek Bizottság általi felülvizsgálata keretében;

13. a hatékony energiahasználatra vonatkozó, más uniós régiók gyakorlatában való tájékozottság, illetve az e téren való tudás- és tapasztalatsere érdekében arra ösztönzi különösen a tagállamokat és a régiókat, hogy a strukturális alapok felhasználásával létesítsenek tematikus hálózatokat területeiken a 2008-as Intelligens energia – Európa munkaprogram nyújtotta együttes fellépés keretében;

14. hangsúlyozza, hogy a nemzeti cselekvési tervek lakossági felhasználást érintő energiapolitikáinak prioritásként kell kezelniük az alacsony jövedelmű személyek lakóhelyei szigetelésének javítását, figyelembe véve azt a tényt, hogy a kiszámíthatatlan fűtőanyagárak súlyosan befolyásolják e háztartások gazdasági helyzetét, és komoly társadalmi problémákat okozhatnak;

15. üdvözlí a készülékek címkézését és minimális energiahatékonysági előírásait tartalmazó szabályozás tervszerű és folyamatos kiegészítését a cselekvési terv, valamint a 2005/32/EK irányelv tekintetében; fontosnak tartja a szabályozás alá vont készülékek körének bővítését, a fogyasztási szokások nyomom követése mellett;

16. javasolja, hogy a Bizottság vizsgálja meg a készenléti áramfelvétel csökkentése érdekében a több készülék áramellátását biztosító külső tápegységek szabványosításának lehetőségét; felkéri továbbá a Bizottságot, hogy a 2005/32/EK irányelv rendelkezéseinek megfelelően annak szabályozási körében az energiahatékonysági követelmények a termék teljes életciklusát öleljék fel; e tekintetben sürgeti az irányelv kiegészítését az életciklus teljes hosszára, a termékek szavatosságára és javíthatóságára vonatkozó rendelkezésekkel;

(1) HL L 211., 2009.8.14., 55. o.

2009. február 19., csütörtök

17. fontosnak tartja az európai emisszió-kereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó vállalkozások bevonását az energiahatékonyság fokozásába, különösen amennyiben az energiahatékonyság piaci érvényesülését a rejtett költségek vagy egyéb nehézségek gátolják; a nagyobb energiahatékonyság elérése érdekében a környezetbarát tervezés kiterjesztésén túlmenően szükségesnek látja a „fehér bizonyítvány” rendszerének bevezetését; úgy véli, ennek lehetővé tételéhez a Bizottságnak mielőbb le kell zárnia a vonatkozó vizsgálatokat; megjegyzi, hogy az energiahatékonyság jelentős segítséget nyújthat a tagállamoknak az erőfeszítések megosztására vonatkozó kötelező célkitűzéseik elérése terén; hangsúlyozza, hogy az épületek energiahatékonyságának javítása révén rendkívül költséghatékony csökkenést lehet elérni;

18. üdvözli az Európai Parlament és a Tanács új személygépkocsikra vonatkozó kibocsátási követelményeiről szóló 443/2009/EK rendeletét ⁽¹⁾, illetve a gépjárművek fajlagos energiahatékonyságának javítását szolgáló további szabályozással kapcsolatos konzultációt; hangsúlyozza, hogy az ipar biztonsága érdekében fontos minél előbb szigorú jövőbeni kibocsátási célokat kitűzni; csalódottságát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy a Parlament által kért 2020-ig megvalósítandó 95g-os CO₂-határt még nem erősítették meg; aggódva állapítja meg ugyanakkor, hogy az új szabályozás nem fogja ellensúlyozni a növekvő közlekedési energiaigényt;

19. üdvözli a városi mobilitásról szóló zöld könyv (COM(2007)0551) előkészítését, ugyanakkor megjegyzi, hogy konkrét és számszerűsíthető intézkedések híján a hatékonysági tartalékok nem mozgósíthatók; felkéri a Bizottságot, vizsgálja meg, hogy az energiahatékony városi mobilitás elősegítése és a közösségi közlekedés fejlesztése hogyan játszhat nagyobb szerepet a strukturális és kohéziós politikában, valamint, hogy a mobilitás hatékonysága milyen módon kaphat hangsúlyosabb szerepet a közösségi társfinanszírozású projektek feltételeiben;

20. hangsúlyozza, hogy az információs és kommunikációs eszközök elterjedésével lehetővé vált a közúti teherforgalom használatාරányos, nem csak gyorsforgalmi úthálózatra kiterjedő útdíjfizetési módjainak alkalmazása; sürgeti a belső piacra vonatkozó, egységes nyomon követési szabályozás lehetőségének vizsgálatát;

21. üdvözli a hatékony kogeneráció elterjedését célzó bizottsági javaslatot, ugyanakkor felhívja a figyelmet, hogy e technológia támogatásának ott lehet szerepe, ahol hatékonyan járul hozzá a hasznos hőigény kiszolgálásához; felhívja a figyelmet, hogy a távfűtési rendszerekben a hálózat hatékonysága éppúgy kiemelt jelentőségű, mint a fogyasztói oldalon használt berendezések hatékonysága; úgy véli, hogy a meglévő távfűtési rendszerek hálózati hatékonyságának a strukturális támogatások vonatkozásában a jövőben jóval nagyobb hangsúlyt kell kapnia;

22. továbbra is azt tapasztalja, hogy az egyes ágazati politikák ellentétesek az Európai Unió energiahatékonyságra vonatkozó törekvéseivel; úgy véli, hogy mindez tükröződik a strukturális és kohéziós támogatások jelenlegi szerkezetében is;

23. úgy véli, hogy a kkv-k fontos szerepet játszhatnak az energiahatékonyság javításában, de nem rendelkeznek azonos képességekkel az energiaágazat jogszabályainak vagy új szabványainak való megfelelés tekintetében; ezért úgy véli, hogy az európai kisvállalkozói intézkedéscsomag által létrehozandó létesítményeknek az energiahatékonyság tekintetében az információt és kapcsolattartást is kezelniük kell a kkv-kal;

24. felhívja a tagállamokat, hogy legyenek ambíciózusabbak, és ne csak a 2006/32/EK irányelv szerinti energiahatékonysági célkitűzéseik megvalósítására használják nemzeti energiahatékonysági cselekvési terveiket, hanem szélesebb körű és hosszabb távú célkitűzéseik megvalósítására is, nevezetesen az energiahatékonyság 2020-ig való legalább 20 %-os növelésére és az erőfeszítés megosztására vonatkozó kötelező nemzeti célkitűzéseik elérésére a kibocsátás-csökkentés tekintetében;

25. felhívja a tagállamokat, hogy múlják felül a 2006/32/EK irányelvben előírt, 2016-ra elérendő, legalább 9 %-os nemzeti energiamegtakarítási célelőirányzatot, és határozzanak meg egyértelmű köztes célkitűzéseket a végső célkitűzés elérése érdekében;

⁽¹⁾ HL L 140., 2009.6.5., 1. o.

2009. február 19., csütörtök

26. szükségesnek tartja, hogy a nemzeti cselekvési tervek reális, alátámasztott, kötelező célokat fogalmazzanak meg, mindemellett határozzák meg az e célok megvalósításának biztosításához szükséges végrehajtandó intézkedéseket;
27. kiemelkedően fontosnak tartja, hogy a nemzeti cselekvési tervek illeszkedjenek a földrajzi, éghajlati, gazdaságszerkezeti, és fogyasztási adottságokhoz, amelyek régióként jelentős eltérést mutathatnak;
28. hangsúlyozza – amint a területi kohézióról szóló bizottsági zöld könyv (COM(2008)0616) is rámutat – az energia és a területi kohézió kapcsolatát az energiahatékonysági intézkedéseknek a fenntartható fejlődéshez való pozitív hozzájárulása, a megfelelően kidolgozott területi stratégia jelentősége és minden régió számára hosszú távú megoldások nyújtása szempontjából;
29. szükségesnek tartja, hogy a nemzeti cselekvési tervek a kitűzött energiamegtakarítási célokat költséghatékony eszközökkel érhék el, és gondoskodjanak az állami támogatások hozzáadott értékéről;
30. felhívja a tagállamokat, hogy a kormányzati hivatalok és a nyilvánosság közötti jelenlegi kapcsolati struktúráikba vezessék be az energiahatékonyságról szóló információkat, a legjobb gyakorlatot e területeken, illetve az energia- és éghajlati ágazatban érvényes felhasználói jogokat;
31. elengedhetetlennek tartja, hogy a nemzeti cselekvési tervek, több tagállam jelenlegi gyakorlatával ellentétben, a helyi és regionális kormányzatok, a civil szervezetek és gazdasági partnerek érdemi bevonása mellett készüljenek el a jobb, polgárokhoz közelebbi végrehajtás biztosítása érdekében;
32. fontosnak tartja, hogy a nemzeti cselekvési tervek kiemelten foglalkozzanak az emelkedő energiaárak okozta szegénységgel, és a szegénység által fenyegetett személyeknek biztosítsanak megfelelő védelmet; úgy véli, hogy az energiahatékonyság és -tudatosság javítása elengedhetetlen és sürgős feladat;
33. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a tagállamok a 2006/32/EK irányelv 9. cikkében előírtak alapján megfelelő pénzügyi eszközöket vezessenek be nemzeti energiahatékonysági cselekvési terveikbe; úgy véli, ezen pénzügyi eszközöknek arra kell szolgálniuk, hogy leküzdjék az energiahatékonyság javítása útjában álló ismert akadályokat, mint például a költség/haszon elosztása a tulajdonos és a bérlő között, illetve az abban az esetben kötelező hosszabb visszafizetési időszak, amikor régebbi, nehezen kezelhető ingatlanokat újítanak fel a jelenlegi energiahatékonysági szabványok szerint;
34. szükségesnek tartja, hogy a nemzeti cselekvési tervek hangsúlyosan térjenek ki arra, hogy a kormányok milyen módon kívánják elősegíteni és támogatni a kis- és középvállalkozások energiahatékonysági beruházásait; ezért hangsúlyozza, hogy a nemzeti cselekvési tervek kidolgozásánál különös tekintettel kell lenni e beruházásokra;
35. sajnálattal állapítja meg, hogy számos tagállamban az energiahatékonysági projektekhez rendelt finanszírozás még mindig elégtelen, és nem veszi kellően figyelembe a regionális különbségeket; felhívja a tagállamokat és a régiókat, hogy a költséghatékony energiahatékonysági megoldások kifejlesztése érdekében a működési programjaik végrehajtása során összpontosítsanak az innovatív intézkedésekre;
36. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy mostantól kezdve hatékonyan hajtsák végre ezeket az intézkedéseket, beleértve a jobb gyakorlatok és szinergiák kifejlesztését, illetve az információcsere megszervezését és az energiahatékonysági ágazaton belüli különböző és sokféle szereplő koordinálását;
37. hangsúlyozza, hogy a 2011-es második nemzeti cselekvési terveken belül átfogóbb és egyértelmű kötelezettségvállalásokra van szükség annak érdekében, hogy a piaci szereplők számára kedvező kereskedelmi környezetet és kiszámítható befektetési feltételeket teremtsenek;
38. hangsúlyozza, hogy a nemzeti intézkedésekkel támogatott magánszektorban sokkal meghatározóbb szerepet kell játszania az új, fenntartható energiatechnológiákkal kapcsolatos beruházásokban és azok fejlesztésében, miközben innovatív lépéseket is tesz egy fokozottabban az energiahatékonyságra összpontosító megközelítés kialakítása irányába;

2009. február 19., csütörtök

39. hangsúlyozza az uniós közigazgatási hatóságok stratégiai szerepét – különösen regionális és helyi szinten – az energiahatékonysági kezdeményezésekhez szükséges intézményi támogatás bevezetésének megerősítésében, a 2006/32/EK irányelvben meghatározottak szerint; javasolja a részletes tájékoztató és oktató kampányok erősítését, például könnyen érthető energiahatékonysági címkék felhasználásával, továbbá energiával kapcsolatos kísérleti kezdeményezésekkel és képzésekkel azon regionális és helyi hatóságok területein, amelyek az állampolgárok tudatosságának fokozására és viselkedésük megváltoztatására törekednek;
40. felszólítja a tagállamokat, hogy az energiahatékonysággal kapcsolatban dolgozzanak ki hosszú távú tudatosságnövelő kampányokat, amelyek a magán- és a középületek energiahatékonyságára összpontosítanak, továbbá igyekeznek meggyőzni a lakosságot, hogy az energiahatékonyság révén tényleges megtakarításokat érhet el;
41. felhívja a Bizottságot, hogy hozza nyilvánosságra az első körben beérkezett tervek részletes elemzését annak érdekében, hogy teljes mértékben ismertté váljanak a késedelmek okai, és lépjen fel erélyesen a további késedelmek és mulasztások ellen;
42. arra kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az egyes ágazati politikák energiahatékonysági célkitűzésekkel kapcsolatos összhangját közösségi és tagállami szinten egyaránt; úgy véli, ebből a szempontból elengedhetetlen a közösségi támogatási rendszerek részletes felülvizsgálata;
43. felhívja a Bizottságot, hogy jelentősen növelje a strukturális alapoknak és a kohéziós alapnak az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló, 2006. július 5-i 1080/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 7. cikke szerinti részesedését a meglévő lakások energiahatékonyságának javításában, és kötelezze a tagállamokat, hogy teljes mértékben éljenek ezzel a lehetőséggel;
44. a hatékony energiahasználatra vonatkozó, más uniós régiók gyakorlatában való tájékozottság, illetve az e téren való tudás- és tapasztalatcsere érdekében különösen arra ösztönzi a tagállamokat és a régiókat, hogy a strukturális alapok felhasználásával létesítsenek tematikus hálózatokat területeiken a 2008-as Inteligens energia – Európa munkaprogram nyújtotta együttes fellépés keretében;
45. felkéri a Bizottságot, hogy a strukturális alapok következő programozási időszakában támogassa az energiahatékonysági célkitűzéseket, erősítse az e célkitűzések elérésével kapcsolatos prioritási szempontokat, és támogassa az energiamegtakarításra és hatékony energiafelhasználásra irányuló konkrét intézkedéseket vagy technológiákat többek között olyan projekteken megjelenő partneregek elősegítésével, mint az épületek felújítása, közvilágítás modernizálása, környezetbarát közlekedés, valamint távfűtési, illetve hő- és villamosenergia-termelő berendezések modernizálása;
46. felkéri a Bizottságot, hogy fogadjon el a tagállamok hatékony nemzeti cselekvési tervei előkészítéséhez és végrehajtásához szükséges intézményi képességgel való felruházásához szükséges intézkedéseket, beleértve az egyes intézkedések, köztük az épületek energetikai tanúsítványaival kapcsolatos kötelezettségek hatósági és minőségellenőrzését, valamint a nyilvánosság számára az energiahatékonyságról szervezett oktatás és képzés támogatását; felkéri a Bizottságot, hogy hozzon létre nyilvános adatbázist a tagállamok energiahatékonysági intézkedéseiről, illetőleg alkalmazásuk kritikus elemeiről;
47. felhívja a Bizottságot, hogy határozzon meg minimumkövetelményeket a nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek harmonizált formanyomtatványa, módszertana és értékelési eljárása tekintetében; megállapítja, hogy ez csökkenti a tagállamokra nehezedő adminisztratív terheket, biztosítja a nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek megalapozottságát, és megkönnyíti az összehasonlító elemzést; úgy véli, hogy a harmonizált formanyomtatványnak és módszertannak ágazatonkénti fejezeteket kell előírnia, és egyértelmű különbséget kell tennie az energiahatékonyság tekintetében a tagállamok által korábban elfogadott politikák és cselekvések, illetve az új és további politikák és cselekvések között; rámutat a megújuló forrásokból előállított energia támogatásáról szóló irányelv vonatkozó előírásaira; hangsúlyozza, hogy a Bizottság általi ellenőrzés és szükség esetén a nemzeti cselekvési tervek benyújtásukkor való visszautasítása biztosítani fogja a lefelé történő megvalósítás jobb minőségét; felhív a különböző jogalkotási eszközök szerint az éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzésekkel összefüggésben elkészített nemzeti cselekvési tervek és jelentések összehangolására; felhívja a Bizottságot, hogy a cselekvési terveket vesse össze a Kiotói Jegyzőkönyv keretében benyújtott nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervekkel és jelentésekkel és a strukturális alapok céljaira létrehozott Nemzeti Stratégiai Referenciakeret dokumentumaival;

(1) HL L 210., 2006.7.31., 1. o.

2009. február 19., csütörtök

48. felhívja a Bizottságot, hogy a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása mellett dolgozzon ki közös elveket az energiamegtakarítások mérési módszerei tekintetében; megjegyzi, hogy az energiahatékonyság javítására irányuló intézkedésekből eredő energiamegtakarítások mennyiségének mérése és ellenőrzése nem csak a 2006/32/EK irányelv tekintetében fontos, hanem a 2020-as 20 %-os energiamegtakarítási célkitűzés megvalósítása és egyéb jövőbeni energiamegtakarítási célkitűzések szempontjából is;

49. sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy a nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek egyértelmű és közös megközelítést tartalmazzanak, és különösen, hogy a 2002/91/EK irányelv – illetve annak további átdolgozásai – követelményeit teljes mértékben beépítsék a nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervekbe, oly módon, hogy ezáltal ezek a meglévő nemzeti és közösségi jogszabályokban előírtakhoz képest valóban további energiahatékonyságot javító intézkedésekre tegyenek javaslatot;

50. ösztönzi a Bizottságot, hogy ragaszkodjon ahhoz, hogy a nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervek egyértelműen közöljék a 2006/32/EK irányelv állami szektorra vonatkozó példamutató kötelezettsége megvalósításának módját, illetve szükség esetén tegyen javaslatot egy olyan közösségi szabályozásra, amely biztosítja a közzféra vezető szerepét az energiahatékony beruházások terén;

51. felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a közbeszerzési eljárások bizonyos energiahatékonysági feltételrendszerrel történő megerősítésének lehetőségeit, amelyek megvalósítása a közbeszerzési szerződésekben a „zöld” termékeknek nyújtott prioritás által lehetséges, beleértve az energiahatékonysági szabványok kötelező alkalmazását, illetve a beruházások felmérésénél az életciklusban várható energiaköltségek kötelező említését; hangsúlyozza, hogy a közigazgatási hatóságoknak minden szinten elsőként kell példát mutatniuk eljárásaik során a zöld közbeszerzés megvalósítása által;

52. felszólítja a Bizottságot, hogy tekintse át a kutatás-fejlesztésre szánt közösségi forrásokat az energiahatékonyság javítására szánt forrásoknak a következő pénzügyi keretben való növelése érdekében;

53. úgy véli, hogy a Bizottságnak ösztönöznie kell azokat a tagállamokat, amelyek még nem fogadták el az e területen hozott határozatok végrehajtásáról szóló nemzeti energiahatékonysági tervüket;

54. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

Alkalmazott kutatás a közös halászati politika területén

P6_TA(2009)0065

Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása a közös halászati politika területén alkalmazott kutatásról (2008/2222(INI))

(2010/C 76 E/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Közösség kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramjáról (2007–2013) szóló, 2006. december 18-i 1982/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽²⁾,
- tekintettel a Bizottság 2008. szeptember 3-i „A tengerkutatás és a tengerhasznosítási célú kutatás európai stratégiája – Az Európai Kutatási Térségen belüli egységes keretrendszer a tengerek és óceánok fenntartható hasznosításáért” (COM(2008)0534) („a tengerkutatási és tengerhasznosítási célú kutatási stratégia”) című közleményére,

⁽¹⁾ HL L 358., 2002.12.31., 59. o.

⁽²⁾ HL L 412., 2006.12.30., 1. o.